

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: «Είναι πολύ μεγάλο κατόρθωμα εάν μπορέσουμε να «πεινάσουμε» και να «διψάσουμε» για τον Χριστό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Τετάρτης 26 Μαρτίου 2025, τέλεσε την ακολουθία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Κρήνης.

Ο Ποιμενάρχης, στο κήρυγμά του ανέφερε:

«Βρισκόμαστε στην τέταρτη εβδομάδα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Λίγο ξεφύγαμε από την κατανυκτική κατάσταση, την οποία πρέπει να ζούμε με την εορτή του Ευαγγελισμού, αλλά ερχόμενοι μέσα στον Ναό, βλέπουμε στο κέντρο του ναού να υπάρχει ο Τίμιος Σταυρός. Δηλαδή το μυστήριο της θυσίας του Θεού

και τη σωτηρία όλων μας. Αλλά και για να θυμόμαστε την Κυριακή που παρήλθε, ότι λιτανεύσαμε και προσκυνήσαμε τον Τίμιο Σταυρό για να ενδυναμωθούμε πνευματικά εις τον αγώνα μας και να πάρουμε δύναμη, πράγματι, ώστε να τον συνεχίσουμε μέχρι το τέλος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Κι αυτή η πορεία ξέρετε, εκτός από όλες αυτές τις Ιερές Ακολουθίες και τις Ιερές Προσευχές, ή την προσευχή του Αγίου Εφραίμ του Σύρου, που λέμε σε κάθε Ιερή Ακολουθία μέσα στην εβδομάδα, αυτό που συνθέτει και καθορίζει την περίοδο της

Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι η νηστεία. Είναι η προσπάθεια, αδελφοί μου, του να νηστεύουμε και όχι μόνο σωματικώς, αλλά και πνευματικώς. Το πρώτο στιχηρό των Κεκραγαρίων που ψάλλαμε απόψε, γράφει κάτι το οποίον δεν μπορούμε να το σκεφθούμε, να το συλλάβουμε και να το επεξεργαστούμε στο μυαλό μας. Λέει λοιπόν ότι «Νηστεύσας ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς». Ενήστευσε ο Χριστός για μάς. Γιατί ο Χριστός, ως τέλειος Θεός, δεν έχει ανάγκη να νηστεύει, δεν έχει ανάγκη δηλαδή να καθαρίσει τον εαυτό Του διά της νηστείας, αλλά ακόμη και αυτήν την πράξη, την οποία έκανε πάνω στο Σαραντάριο Όρος μετά από τη βάπτισή Του, για ολόκληρες σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, αυτή η νηστεία την οποία έκανε, ήταν για να μας διδάξει εμάς, το πώς θα μπορούμε να καθαριζόμαστε στη ζωή μας και το πόσο σπουδαίο είναι να στερείται ο άνθρωπος και υλικά αγαθά, για να καθαρίζει την καρδιά του από τις πνευματικές καταστάσεις, τα ατοπήματα και τις αστοχίες, τις πνευματικές αστοχίες που έχουμε στη ζωή μας και το πώς θα μπορέσουμε, πράγματι, τη χάρη και το έλεος του Θεού να τα φέρουμε στη ζωή μας, για να ενυπάρχουν μέσα μας και να σκηνώνει ο Θεός μέσα στην καρδιά μας.

Είναι πολύ μεγάλο κατόρθωμα εάν μπορέσουμε να «πεινάσουμε» και να «διψάσουμε» για τον Χριστό. Και θα σας το ερμηνεύσω: Όχι ως «ανταμοιβή» σε αυτόν τον αγώνα του Χριστού και τον σταυρικό Του θάνατο, αλλά μέσα από τη δική μας στέρηση, εν αγώνια να έχουμε ανάγκη να γευθούμε τον Χριστό εις τη ζωή μας. Αυτό σημαίνει να κατορθώσουμε, πράγματι, να «πεινάσουμε» για να πάρουμε τον Χριστό και να «διψάσουμε» για να πάρουμε τον Χριστό. Να πάρουμε, δηλαδή, το Σώμα και το Αίμα Του.

Αυτό, ξέρετε, πραγματώνεται μέσα στην εκκλησία, γίνεται με τη νηστεία, με την τέλεια νηστεία, με την πραγματική νηστεία, με την ολοσχερή νηστεία. Να μην μπορούν, πράγματι, τα γόνατά μας και τα χέρια μας να λειτουργήσουν από αυτήν τη στέρηση, την οποία με πλησμονή ερχόμαστε να γευτούμε τον Χριστό εις τη ζωή μας και να τον προσλάβουμε μέσα μας με το Σώμα και το Αίμα Του.

Η κάθε Τετάρτη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, όπου πρέπει στους ναούς μας να τηρείται η ακολουθία των Προηγιασμένων Δώρων, μας δίνει αυτήν τη δυνατότητα να στερούμαστε όλη την ημέρα και να περιμένουμε την ακολουθία των Προηγιασμένων Δώρων, για να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού και να χορτάσουμε από τον Χριστό μέσα μας. Αυτό, καταλαβαίνετε, ότι χρειάζεται μια προσπάθεια πνευματική, γι' αυτήν την κατάσταση που η εκκλησία μας την χαρίζει, μας προσφέρει η εκκλησία αυτή τη ζωή, μας δίνει τη δυνατότητα να πεινάσουμε και να διψάσουμε για τον Χριστό, να γευτούμε τον Χριστό και να γεμίσει η καρδιά μας και το είναι μας από την παρουσία Του.

Και βέβαια αυτή την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η εκκλησία, εκτός από αυτά που είπα προηγουμένως, μας δίνει και πάρα πολλές διδασκαλίες, πάρα πολλούς τρόπους για να μας προσελκύσει στο μυστήριο της σωτηρίας μας. Με τους ιερούς ύμνους, με τα πολύ ωραία παλαιοδιαθηκικά αναγνώσματα, από το

βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, όπου μας διδάσκουν και μας προετοιμάζουν, γι' αυτήν την δυνατότητα που μας δίνει η εκκλησία, για τη χαρά και το δώρο. Ξέρετε, είναι δώρο και είναι χαρά να νηστεύουμε, να εγκρατευόμαστε, να αγωνιζόμαστε πνευματικά, για να μπορεί ο Χριστός να ενοικεί μέσα μας, να ζει μέσα μας, να ζούμε μαζί με τον Χριστό. Είναι δώρο αυτό. Είναι δωρεά της εκκλησίας, γιατί, ξέρετε, μόνοι μας δεν μπορούμε να το κατορθώσουμε. Δεν μπορούμε να το κατακτήσουμε αυτό που η εκκλησία μας δίνει, που ο Χριστός μας δίνει μέσα στην εκκλησία. Αυτή είναι η πραγματικότητα που θα πρέπει να πούμε: Ο Χριστός μάς δίνεται μέσα στην εκκλησία Του, για να Τον έχουμε στη ζωή μας και να Τον γευόμαστε σε αυτήν.

Από αυτά τα πολύ ωραία λοιπόν παλαιοδιαθηκικά αναγνώσματα, θα κάνω μια πολύ σύντομη αναφορά. Από το δεύτερο παλαιοδιαθηκικό ανάγνωσμα που είναι από το βιβλίο των παροιμιών. Ένα πολύ ωραίο διδακτικό κείμενο, το οποίο το διαβάζουμε στις Ακολουθίες του Εσπερινού από την έναρξη της Αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής, από τον Εσπερινό της Καθαράς Δευτέρας δηλαδή, δηλαδή μέχρι και τέλος σχεδόν της Αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Στο σημερινό κεφάλαιο, που είναι από το δωδέκατο κεφάλαιο και το δέκατο τρίτο, έχει αντιθέσεις: το πώς ζει ο ευσεβής άνθρωπος και το πώς ζει ο ασεβής

άνθρωπος. Πώς θα πρέπει τα παιδιά να υπακούν στους γονείς τους. Και βέβαια, θα σας ξενίσει αυτό το οποίο θα σας πω, αλλά μιλάει μέσα για την ανεργία. Μιλάει μέσα για την τεμπελιά. Μιλάει μέσα για τους ανθρώπους οι οποίοι εργάζονται με πολλή σωφροσύνη και διάκριση στη ζωή τους. Αλλά μιλάει και για τους ανθρώπους οι οποίοι είναι αδιάκριτοι και ζουν εις βάρος των άλλων, ή κάνουν πράγματα τα οποία δεν πρέπει να κάνουν.

Και μάλιστα, έτσι λέγει εδώ στην αρχή: “Ἄνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως.” Ο συνετός άνθρωπος, αυτός που έχει σύνεση, έτσι έχει διάκριση στη ζωή. Θρόνος αἰσθήσεως είναι η διάκριση την οποία θα πρέπει να έχουμε ο καθένας από εμάς και η καθεμία στη ζωή μας. “Καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσῃ ἄρας.” Οι ἀφρονες, αυτοί οι οποίοι δεν έχουν σύνεση στη ζωή τους και είναι τεμπέληδες, θα έχουν κατάρεις.

Φοβερός λόγος: “Καρδίαν ἀνδρὸς δικαίου τaráσσει, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.” Ο λόγος του ανθρώπου, μπορεί να είναι γλυκός, όμορφος, επιστηρικτικός. Αλλά μπορεί να είναι και φοβερός λόγος. Και αυτός ο λόγος, καταλαβαίνετε, ο φοβερός λόγος, τaráσσει την καρδιά του ανθρώπου. Αντιθέτως, η αγαθή αγγελία, ο αγαθός λόγος, η αγαθή είδηση ευφραίνει τον άνθρωπο, τον χαριτώνει.

Μία πολύ ωραία προτροπή για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι ότι ο υἱὸς πρέπει να είναι υπάκουος στον πατέρα του. Αντίθετα, ο υἱός, ο οποίος είναι ανυπάκουος, οδηγείται στην απώλεια, στην καταστροφή. “Ὁ δὲ φυλάσσω τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.” Δείτε τι ωραία που τα λέγει εδώ ο σοφός Παρομοιαστής! Όποιος φυλάσσει το στόμα του από το να λέγει ανόητα ή κακά λόγια, στην ουσία προφυλάσσει την ψυχή του και την περιφρουρεί.

“Ο δὲ προπετὴς χεῖλεσι λαλήσει κακὰ.” Αυτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει προπέτεια καὶ εἶναι ἀπρόσεκτος στὴ ζωὴ του, με τὰ χεῖλη του δημιουργεῖ προβλήματα καὶ λέγει ἀδίκους καὶ ἀσεβεῖς λόγους. Δεν ἔχει δικαιοσύνη στὴ ζωὴ του. Προσπαθεῖ νὰ κάνει φίλους τοὺς φαύλους καὶ διαπράττει πολλές αμαρτίες.

“Φῶς δικαίων διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.” Ἐνα πολὺ ωραῖο συμπέρασμα ἀπὸ αὐτὰ που διαβάσαμε. Εἶναι ἡ επιβεβαίωση ὅτι, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ φως, οἱ δίκαιοι δηλαδὴ ἄνθρωποι, ἔχουν ἰσχύ καὶ παρουσία διαχρονικὴ, διαπαντός. Οἱ ἀσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὅτι ἔχουν τὸ φως, τελικὰ τὸ φως τοὺς σβήνεται καὶ χάνεται.

Καὶ βέβαια, μετὰ ἀπὸ τὰ προηγούμενα που, πολὺ ἐπιγραμματικὰ σας εἶπα, καταλαβαίνετε ὅτι ὅταν μιλοῦμε γιὰ «φως» μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἐννοοῦμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. “Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.” Ὁ Χριστὸς μας φωτίζει ὅλους καὶ μας κατευθύνει στὴ ζωὴ μας.

Αὐτὸ τὸ φως, λοιπόν, μας κρατάει, μας συντηρεῖ καὶ μας δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις ὥστε πράγματι νὰ ἐπιβεβαιώνεται αὕτη ἡ παρουσία τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωὴ μας. Ἀλλά, γιὰ νὰ τὸ ἔχουμε, θὰ πρέπει νὰ τὸ προσπαθήσουμε. Νὰ κάνουμε αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶπαμε στὴν ἀρχή: με τὴν προσευχή μας, με τὴ νηστεία

μας, με την προετοιμασία μας στον πνευματικό για να εξομολογηθούμε, με το να κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, να μελετούμε τον λόγο του Θεού είναι πολύ βασικό στοιχείο για την πνευματική κατάρτιση του χριστιανού, ώστε και πάλι το φετινό Πάσχα, που θα κληθούμε όλοι μας να εορτάσουμε μαζί, δηλαδή με το πάθος και τη σταυρική θυσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να κάνουμε και το δικό μας πέρασμα, τη δική μας ανάσταση, από τη φθορά και την αμαρτία, στην κατάσταση της παρουσίας του Θεού μέσα στη ζωή μας.

Και το εύχομαι αυτό, αδελφοί μου, σε όλους σας, με τη Χάρη και με το έλεος του Θεού.

Σας ευχαριστώ που είμαστε απόψε μαζί και τελέσαμε την ακολουθία των Προηγιασμένων Δώρων. Γευθήκαμε τον Χριστό, προσευχηθήκαμε, και σας παρακαλώ πολύ, να αγωνίζεστε πνευματικά και να κοινωνείτε συχνά. Σε κάθε Θεία Λειτουργία να προετοιμάζεστε και να παίρνετε τον Χριστό μέσα σας. Γιατί χωρίς τον Χριστό, να ξέρετε, δεν μπορούμε να πορευθούμε εις την ζωή μας.

Καλό και ευλογημένο υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής!

Καλή δύναμη και πολλές ευλογίες σε εσάς και τις οικογένειές σας».

